

Kedves Évám, -

Nagy örömmre a "kedvesdi Yezusleka" remek levélpapírt is látott nekem, csak az a hár, hogy nem látott hozzá egy nem-billegős írással vagy esetleg egy külön szótát. Minden esetre megkértem tőled, hogy tartsa tisztán a fele az újsággal, mert nincs üveglől, a lámpa pedig nem röntgen-sugár és most térdenre fektetve a szép új mappát, (hol szemek kemény) próbálom írni. - Az előbb meg elmulasztva hallgattam jó anyám ama keserűségeit, hogy szegény Buri nem fogja tudni elolvasni inént írott levelem, meg Dóra fenyegetőzését, hogy ha ő hátra tölem levelet bizony nem vesződne soha annak hibetűzésével, hanem nem olvasná el. - Az örök téma.

Rendelem helyes karácsonyok volt, s Dávidnak hellőképen méltányolta ez ünnepek örömeit és nem tette azt, mint Pika, aki első karácsonyán igédtében sívafakadt a sok fényesség láttára.

Időnként elfog omi furcsa érzés és két lép dereng fel bennem. Az egyik; a hatalmas karácsonyfa, - nézem - abban a pillanatban, mikor belépünk a piparóba, gyertyákkal és szilafszóval megvilágítva. - Van valami fényes, valami méltóságosabb ebben a hépen, régi örömeik tükröződnek vissza belőle, és az ottani melegsége.

A másik lép; a karácsonyfa dőlött. Mikor a hágyadt déli nap rávilágít a fényes díszekre, tűzrekre és a fa tövében az ajándékokra.

Az emberek gondolok, valahogy elcsendesül körülöttem a világ, nem hallom Dóra csacsogását, hogy ő tanítónő szeretne lenni, csak valami zenei hallok és abból lassan kibontakozik a zeneidoboz hangja és az üvegdíszek halk csörrenése.

Ezt tulajdonképpen Gyulának kellett volna megírnom, ő látta mindert és emlékeztet rá. - De mégis kéked irtam, hogy el tudd magadnak képrelni. -

Kélek kicsit keserűen, nézem fel rád, gondolat hírről karácsonyfákra, amin már alig löttyög egy - két zoproni üvegdísz, mert a többi mind fényes papír és cokes,

"és hiedem több; "flát ez lett belőled, te szönyörű óriás? Te mennyeretig erő fény-soda?"

"Es mintha a fényőfa meglobólna az égait és morogná; "Összesugorodtam, meghoptam. Crillagzóróim eltűntek, (mert darabja 5 munka) de a szereket amivel hessitettek nem tűnt el!"

flát nem hüllői?

"Az mindenesetre tény, hogy a "Jézuselika" igen hitelt magóért. Magam is elámultam, hogy milyen szépen örvényült minden. Meg érték a fénytelenség is lettünk ám. Nem is tudod, hogy egy hüllőing, ami leír az ember sarkáig, és amiben az ember nem éri magát olyan- máh, mint amilyen csak az apró anyagalkohol szokták ábrázolni, aronhírel szék hüllőing- stóra anyagból van milyen örömet tud szerezni. Meg egy válltáska, amire igen szívesem volt, meg egy új Jézuska a zenélő- dobordba, levelepapír és liórom könyv (erdemes volt őket már lehetek előtte a hofferonban rejtegetni, mert mártól nem volt hely.)

Tudod, azért furcsa ez az egy-szoba "Wirt- schaft". Például tudnivaló, hogy papucsaink és cipőink egy része az ágy alatt lakozik. Es mulatságos lett volna nézni, hogy harcászony előtt milyen feltűnő udvariassággal és figyelemmel rohanat mindenki Doráink mindennemű lábravalóért, — tudnillik az ágy alatt voltak a méreshalacs. Lár először hiszobolt, majd összeállított, végül is kifes- sett darabjai. — Csak akkor herültek el ugyan mikor már rá herültek az első sütemények.

"Az én ágyam lehetik lom-tár volt. Éjjelenként állandóan a lábamra csiszlak a hüllőörvös baba- fűrészek és szalon-cukrok. Ott volt Kala villogvarasolójától kezdve a csomagolópapír is minden, nem szóva arról, hogy a hofferbe mi minden volt begyömöszölve. "Julia, én el tudnád helyezni ezt?" "Julia, föl tennem az ágyadra valamit. Tudod mit." "Crulika, fölfer?... " "Es ülögetett a zula, ha a hofferban nagyon megcsörrentek a tányérok, amiket K. és D. nek szereztem, "Wirtschaftsarbeit" nek. Es thami nem értette meg, hogy mert nem terrem el a pullóvereimet és miért nagyon porozódm.

De hej, szép ünnepek a harcászony.

Dáviddal együtt soh szereztekkel ölel

Julia